

Finnish  
Calling Jesus On The Scene  
63-0804E

**William Marrion Branham**

*“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7*

**Kutsua Jeesus näyttämölle**

Chicago, IL, USA

4.8.1963, iltakokous

## Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta [www.messagehub.info](http://www.messagehub.info).

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

## Kutsua Jeesus näyttämölle

<sup>1</sup> Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, veli. Kumartakaamme päämme.

<sup>2</sup> Taivaallinen Isä, me olemme niin iloiset, että meillä vielä on Sinut, Herra. Kun kaikki muut asiat ovat meiltä poissa, meillä vielä on Sinut. Sinä olet iäisyydestä iäisyyteen. Me kiitämme Sinua, Herra, näistä ihmeellisistä asioista, joita Sinä olet näyttänyt meille tässä lopun ajassa. Me kiitämme Sinua tästä herätyksestä ja tästä paikasta täällä, veli Carlsonista, kaikista saarnaajaveljistä täällä, jotka yrittävät pitää yllä sitä, mikä on oikein. Me rukoilemme heidän puolestaan, Herra, koko sydämellämme, että Sinä tulisit antamaan suuren heräämisen täällä Chicagossa, Herra. Suo se. Me odotamme sitä. Anna nyt anteeksi syntinne ja rikkomuksemme. Ja nyt, Herra, fyysiseltä kannalta väsähtäneenä, mutta kuitenkin hengessä tunnen itseni virkeäksi, ja rukoilen, että Sinä virkistäisit meitä kaikkia nyt ja valmistaisit meitä siihen mitä tahansa Sinulla on meitä varten tänä iltana. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

<sup>3</sup> Voitte istuutua. Tämä on todella ollut suuri virkistymisen aika minulle. Olen arvostanut sitä niin paljon. Vain Herra Jeesus yksin tietää, kuinka paljon kiitän Herraa siitä, mitä Hän on tehnyt puolestamme.

<sup>4</sup> Haluan nyt kiittää tätä kuulijakuntaa kaikesta ystävällisyydestänne ja yhteistyöstänne, pysyessänne kanssamme ja kuunnellessanne Sanaa, Ja vielä näin sunnuntai-iltanakin, kun meillä on jo ollut sunnuntai-iltapäiväkokous, on paikka käytännöllisesti katsoen tupaten täynnä jälleen tänä iltana. Me olemme niin kiitolliset siitä.

<sup>5</sup> Haluan nyt kiittää teitä pienistä lahjoistanne, joita te olette lähettäneet minulle Billy Paulin mukana. Rasian karamelleja, rasian leivonnaisia ja tiedättehän; rasiallisen saksanpähkinän sisuksia, ja, oi, kaikkia näitä pieniä lahjoja ja asioita, ne merkitsevät niin paljon meidän sydämellemme. Me todella arvostamme sitä. Tavallisesti...

<sup>6</sup> Luulen heidän sanoneen, että he keräsivät rakkausuhrin. Se ei ollut syy tänne tulooni, te kaikki tiedätte sen, kaikkien näiden vuosien jälkeen. Mutta mitä tähän rakkausuhriin tulee, minä en edes katso sitä,

en näe sitä. Se menee suoraan tähän meren takaiseen lähetysmatkaan, jonne valmistaudun lähtemään aivan heti.

<sup>7</sup> Tulen näkemään joitakin teistä hienoista norjalaisista ja ruotsalaisista, alkuperäisessä kodissanne, mistä te tulette, siellä Norjassa ja Ruotsissa; ja menemme alas Tanskaan ja ylös Suomeen.

<sup>8</sup> Ja sitten veli Mattssonin luo Keniaan ja Tanganjikaan, vierailemaan hänen kouluissaan. Tulen vierailemaan hänen luonaan, asettaakseni sen palvelustehtävän, jonka Herra Jeesus on antanut minulle, noiden kalliiden nuorten miesten eteen siellä, jotka lähtevät ulos viemään Evankeliumia.

<sup>9</sup> Sieltä edelleen Etelä-Afrikkaan ja yritämme tulla takaisin Kiinan ja Japanin kautta ja kaikkien noiden maiden kautta siellä maailman toisella puolella.

<sup>10</sup> Sitä me teemme näillä rakkaussuhreilla. Ja me olemme... Sen vuoksi, koska nuo ihmiset eivät kykene kustantamaan kokouksia, minä talletan kaiken, mitä ihmiset antavat minulle, mitä tulee sisälle. En edes käteistä shekkiä; se leimataan seurakunnan leimalla, ja se menee uhrin mukaan ja voi olla käytetty vain sitä varten, ainoastaan, joten tiedän silloin, että sen täytyy mennä oikeaan paikkaan, näettehän, joten me olemme siitä kiitolliset.

<sup>11</sup> Ja olen todella iloinen.. Noin kahdeksankymmentä prosenttia seurakunnastamme täällä Chicagossa on tavallisesti norjalaisia tai ruotsalaisia, ja he ovat todella mukavia ihmisiä.

<sup>12</sup> Itse asiassa, lähdän Chicagosta Tucsoniin, Arizonaan. Siellä minä asun nyt. Ja asun... vuokraemäntäni on ruotsalainen. Uskon, että hän voi olla istumassa täällä tänä iltana, sisar Larson. Asun hänen kodissaan Tucsonissa, Arizonassa. En ole vielä nähnyt häntä, mutta hän asuu täällä Chicagossa ja on luultavasti täällä nyt, jos hän ei ole mennyt Tucsoniin. Suloinen henkilö, jolla on mukava aviomies. Me todelle pidämme häntä arvossa.

<sup>13</sup> Ja nyt, veli Carlson, Kristityt Liikemiehet, kaikki saarnaajaveljet kaikkialla, Herra runsaasti siunatkoon teitä. Herra siunatkoon tätä paikkaa ja tehkoon siitä suuren pelastuksen paikan, pakopaikan minne vanhurskas juoksee ja on pelastunut. Se on vilpittömän rukoukseni. Ja luotan koko sydämeistäni että...

<sup>185</sup> Kutsukaa Häntä! Hän on täällä. Hän on veneessä. Uskotteko te Häntä? [Seurakunta iloitsee.]

<sup>186</sup> Nouskaa silloin seisomaan ja sanokaa: "Herra Jeesus Kristus, minä kutsun Sinua nyt. Minä uskon Sinua. Kutsun Sinun näyttämölle, itseni puolesta." Kohottakaa kätenne ja omalla tavallanne tuokaa julki tarpeen. Kysymys on teistä. Te olette se, joka on sairas. Täällä Hän on, Hän on kunnolla tunnistanut itsensä, että Hän on sama eilen tänään ja ainiaan. Kunnia Jumalalle]

Taivaallinen Isä, auta juuri nyt tässä tarpeen hetkessä.

<sup>187</sup> Minä annan haasteen Saatanalle, Jeesuksen Kristuksen tunnistetussa Läsnaolossa. Näiden nenäliinojen puolesta näille ihmisille; Saatana, sinä et voi pitää heitä. Jeesus Kristus nuhtelee sinua! Nämä ihmiset uskovat, että Hän on tässä kaupungissa. Hän on täällä nyt. Hänen Näkyvän Läsnaolonsa Kirkkaus on yllämme. Tule ulos täältä, Saatana! Minä vaadin sinua, Jeesuksen Nimessä!

pylvään vieressä. Hän tulee uskomaan sen, vastaanota se, ja Jumala tulee tekemään tuon ihmeen sinulle, jos uskot sen.

<sup>177</sup> Nainen, joka istuu vieressäsi, ihmettelee koskien aviomiestään... Ei, se on hänen veljensä, joka tullaan ottamaan sairaalaan, huomenna, Veteraanien Sairaalaan. Jos myös sinä uskot, toimii se myös sinun kohdallasi, jos voit uskoa sen.

<sup>178</sup> Tässä on eräs mies. Herra siunatkoon sinua. Vain vastaanota. Sinä voit saada, mitä pyydät.

<sup>179</sup> Siellä on eräs mies, jolla on ollut leikkaus syövän tähden, hän istuu tässä. Jos uskot, tulee Jumala tekemään sinut terveeksi. Uskotko sinä sen? Herra Wilcox, nouse seisomaan, vastaanota parantumisesi. Taivaallinen Isä tietää, etten ole koskaan elämässäni nähnyt tuota miestä. Se on totta. älä ole huolissasi, herra. Me olemme vieraat toisillemme; heiluta kättäsi.

<sup>180</sup> Mikä se on? Jehovan Näkyvän Läsnaolon Kirkkaus; Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ainiaan.

<sup>181</sup> Tämä värillinen nainen tässä jolla on tyrä, komplikaatioita. Rouva Burnet, uskotko, että Herra Jeesus tulee tekemään sinut terveeksi? Silloin voit saada sen. Aamen. En ole koskaan elämässäni nähnyt tuota naista..

<sup>182</sup> Siellä takana istuu eräs mies, joka kärsii astmasta, katsellen suoraan minuun. Oi, jos Herra kertoo minulle kuka se... Herra McGill, nouse seisomaan ja vastaanota parantumisesi, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. En ole koskaan elämässäni nähnyt tuota miestä. Kaikkivaltias Jumala tietää sen.

<sup>183</sup> Eräs toinen täällä. Tässä on eräs mies, hänellä on veritulppa aivan sydämensä ympärillä, hän istuu siellä takarivissä. Uskotko, että Kaikkivaltias Jumala tulee parantamaan sinut ja tekee sinut terveeksi? Se on ainoa toivo, joka sinulla on, elääksesi.

<sup>184</sup> Tämä mies, joka istuu tässä päässä, rukoilee erään miehen puolesta, joka on Norjassa, hän rukoilee ystävänsä puolesta. Tuo mies itse kärsii selkäviasta. Se on totta, eikö olekin? Kohota kätesi. Siinä se on, sinä saat mitä haluat.

<sup>14</sup> Näissä terävissä, leikkaavissa Sanomissa, jos olen tarkoituksella yrittänyt loukata jotakuta, antakoon Jumala minulle anteeksi, en tekisi sitä mistään hinnasta. Mutta kuitenkin olen vanki tälle Sanalle, näettehän, minun täytyy pysyä tarkalleen Sen kanssa. En puhu kovia asioita saadakseni ihmisistä tuntumaan pahalta. Puhun asiat joskus terävästi saadakseni ihmiset katsomaan, näettehän, huudahtamalla: "Oi, katsokaa!" Näettehän, saadakseni heidät katsomaan sitä, näkemään. Sitten joskus te saatte heidät suuttumaan, ja noin yhdeksässä tapauksessa kymmenestä, jos he tulevat vähän ärtyneiksi, he menevät tutkimaan Kirjoituksia, ja Jumala tekee sitten loput siitä, näettehän. Katsokaa vain Kirjoituksia. Jos koskaan sanon mitään Kirjoitusten vastaista, on teidän velvollisuutenne tulle sanomaan minulle siitä, kirjoittaa minulle, tai jollakin tavalla antaa minun tietää. Ja siitä syystä tunnen velvollisuudekseni selittää teille Kirjoitukset. Yrittämättä selittää niitä; vain sanomalla ne sillä tavalla, kuinka ne ovat. Se on sitä, mitä ne sanovat. Uskokaa se, uskokaa se sillä tavalla.

<sup>15</sup> No niin, minä todella arvostan tätä vierailua. Tulen luoksenne, väsyneenä. Minulla oli juuri ollut haastatteluja ja kokouksia ja niin edelleen, kunnes olin jotenkin lopen uupunut. Ja kaksi kokousta päivässä alkaa olla vähän, no, olen hieman kauempana tiellä kuin minulla oli tapana olla. Olen juuri täyttänyt kaksikymmentäviisi vuotta, tiedättehän, toisen kerran. Kyllä vaan.

<sup>16</sup> Olen pahoillani vain yhdestä asiasta, siitä etten tuntenut Häntä aikaisemmin elämässäni. Saarnasin Evankeliumia, kun olin noin, olettaisin, noin kaksikymmentäkaksivuotias ja toivon, että olisin aloittanut saarnaamaan silloin, kun opin puhumaan, ollessani vain pieni poika. Ja menetin kaikki nuo kalliit vuodet. Jollekin nuorelle täällä, luotan siihen, että sinä et tee sitä virhettä, jonka minä tein, kymmenvuotiaasta noin kaksikymmentäyksi- tai kaksikymmentäkaksivuotiaaseen, luotan, että sinä aloitat aikaisemmin, niin, ettei sinun tarvitse taaksepäin katsoessasi katua sitä, niin kuin minun.

<sup>17</sup> Herra olkoon kanssanne, on minun rukoukseni. Ja luotan siihen, että Herra Jeesus on antanut minun tehdä jotakin lahjan kautta...

<sup>18</sup> Katsokaahan, en voisi sanoa olevani saarnaaja, näettehän, koska ensinnäkin, en ole tarpeeksi kaunopuheinen, minulla ei ole mitään koulutusta. Siksi en voisi sanoa olevani "saarnaaja". Koska, kun mies

sanoo olevansa “sananpalvelija”, niin heti he odottavat, että hänellä olisi jonkun yliopiston päästötodistus, he odottavat näkevänsä jonkun suuren jumaluusopin tohtorin tai jotakin sellaista. Ja sitten, kun te sanotte olevanne “saarnaaja”, ja käytätte minun sanojani, minun kehnoa kielioppiani, niin se näyttää jotenkin ala-arvoiselta.

<sup>19</sup> Mutta Herra lähetti minut rukoilemaan sairaiden lastensa puolesta. Ja siinä, sen mitä Hänestä tiedän, haluan ilmaista koko sydämeistäni. Jos teen virheitä, rukoilkaa puolestani. Minä en ole erehtymätön. Olen teidän veljenne. Ja luotan nyt siihen, että Jumala on tehnyt jotakin; jos ei ole, niin voikoon Hän tehdä sen vielä tänä iltana, puhua jonkun sanan tai jotakin, mikä saa teidät uskomaan Häneen.

<sup>20</sup> Joku halusi antaa minulle lahjan tässä äskettäin, ja se oli melkoinen summa rahaa. Ja minä sanoin: “En voi ottaa sitä.” Minä sanoin: “En tietäisi mitä tehdä sen kanssa.” Ja he sanoivat... No niin, se oli tuhat dollaria, näettehän. Ja minä sanoin: “En tietäisi mitä tehdä sen kanssa.

<sup>21</sup> He sanoivat: “Mutta me haluamme tämän henkilökohtaisena. Me emme halua tämän menevän seurakunnalle.”

<sup>22</sup> Se ei mene seurakunnalle. Tämä on säätiö. Katsokaahan, se menee seurakunnalle vain seurakunnan nimellä, mutta se on syrjään asetettu rahasto vain merentakaista työtä varten. Näettekö? Ja sen vuoksi, nämä lahjat ovat verovapaita, joten ne sitten täytyy olla käytety siihen. Luotettujen johtokunta, luotetut ovat istumassa täällä tänä iltana, kuunnellen minua. Ja se on totta. Ja minä sanoin...

He sanoivat: “Me haluamme antaa tämän sinua ja perhettäsi varten.”

<sup>23</sup> Se oli shekki. En voinut ottaa sitä, näettehän. Sanoin: “En voi tehdä sitä.” “Mutta”, sanoin, “haluatteko tehdä minut onnelliseksi?”

He sanoivat: “Varmasti.”

Minä sanoin: “Voinko tehdä sen kanssa mitä tahansa tahdon?”

“Kyllä.”

<sup>24</sup> Minä sanoin: “Olkoon se sitten avuksi maksamaan matkaani meren yli.” Ja minä sanoin: “Meillä on tarpeeksi vaatteita. Ihmiset antavat meille paljon vaatteita. Ja meillä on ruokaa pöydällä. Saan sata dollaria

<sup>169</sup> Rukoilkaa te nyt, sanokaa: “Herra Jeesus, salli minun koskettaa Sinun vaatettasi, Sinä olet Ylipappi. Ja tiedän, ettei veli Branham tunne minua, hän ei tiedä minusta mitään. Mutta Sinä tunnet minut. Ja jos Sinä vain annat minun koskettaa vaatettasi. Haluan olla terve.” Rukoilkaa te nyt tuo rukous.

<sup>170</sup> Ja minä pyydän Jumalalta tätä. Herra Jeesus, nyt tänä iltana näiden kokousten lopuksi, että ihmiset, voikoot porttien sisäpuolella olevat vieraat, jotka eivät ehkä ymmärrä, mutta anna heidän tietää, että Sanoma on totta. Tule, Herra Jeesus, ja suo se meille. Ja voikaamme alistaa itsemme yhdessä, että joku uskomaton, tai nämä vastasyntyneet kristityt voisivat nähdä, että tuo Jehova Jumalan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus on täällä nyt, tunnistettuna myös valokuvalla tieteen kautta, seurakunnissa ympäri maailman. Sinä olet sama eilen, tänään ja ainiaan. Me uskomme Sinua.

<sup>171</sup> Tulkoon Herra Jeesus... [Eräs sisar alkaa puhua toisella kielellä. [Tyhjä paikka nauhassa.] Ylistys Herralle. Nyt Jumala on tunnistanut itsensä täällä. Minä uskon sen olevan totta.

<sup>172</sup> Rukoilkoon nyt joku tässä osastossa tällä suunnalla, ja sitten tulemme tänne päin ja niin edelleen, ympäri. Ja uskokaa te vain että... Älköön kukaan nyt liikkuko ympäri. Olkaa todella kunnioittavia.

<sup>173</sup> En nyt sano, että Hän tulee tekemään sen. Luotan, että Hän tulee. Mutta, jos Hän tulee tekemään sen, niin eikö se ole tämän Sanan vahvistaminen, että Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan? Eivätkö juuri siitä ihmiset tunteneet Häntä Messiaaksi alussa? Sitten Hän samastaa itsensä Seurakunnassansa, tänä iltana, että Hän on sama Messias, jos te vain uskotte sen.

<sup>174</sup> Nyt vain rukoilkaa. Minun täytyy keskittyä yhdelle suunnalle, vain katsoa ihmisiä ja nähdä. Minä...

<sup>175</sup> Kyllä, kiitos Jumalalle, tässä Se on. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, minä otan jokaisen hengen täällä hallintaani, Jumalan kunniaksi. Te tiedätte nyt, mitä se merkitsee. Olkaa kunnioittavat.

<sup>176</sup> Tuo Valo riippuu erään pikku naisen yllä, joka istuu aivan tässä takana, nuori nainen, puettuna vaaleanpunaiseen pukuun. Hän rukoilee aviomiehensä puolesta. Tämä on luopiotilassa, istuen aivan takana

<sup>160</sup> Ja nyt katsoessani jälleen ympärilleni, en ole täysin varma, mutta uskon tuntevani tämän naisen, joka istuu tässä, toinen nainen juuri tässä, kädet suunsa edessä, en voi muistaa hänen nimeään. Kyllä, sinä, etkö käy tabernaakkelissa? Etkö sinä ole rouva Peckinpough? Onko se oikein? Niin ajattelin. Hyvä on.

<sup>161</sup> Ja sitten kolmas nainen takana on rouva Way, tuon miehen vaimo, joka kuoli siellä kirkossa sydänkohtaukseen eräänä päivänä, ja joka kutsuttiin takaisin elämään, istuen tässä.

<sup>162</sup> Onko kukaan koskaan nähnyt ketään, joka on noussut kuolleista? Jos ette ole nähneet ketään, joka on noussut kuolleista, kohottakaa kätenne. Nouse seisomaan, herra Way. [Seurakunta iloitsee.]

<sup>163</sup> Saarnasin juuri niin kuin nytkin, Jehovan Näkyvän Kirkkauden Läsnäollessa, kun hän äkisti sai sydänkohtauksen ja hänen silmänsä kääntyivät nurin. Nyt, te voitte sulkea silmäanne, mutta te ette voi kääntää silmiänne nurin. Hänen vaimonsa siellä on ollut monta vuotta rekisteröity sairaanhoitaja ja hän kirkaisi koetellessaan hänen sydäntään ja nähdessään, että hän oli mennyt. Rauhoitin kuulijakunnan ja menin alas. Olin ollut puhumassa. Laskin käteni hänen päälleen ja tunnustelin, katsoin hänen vaimoaan ja hän sanoi: "Hän on poissa." Katsoin hänen silmiään, näin, että hänen silmiensä takaosa oli tässä, kääntyneenä nurin sillä tavalla. Hänellä ei ollut sen enempää pulssia kuin tällä pöydällä.

<sup>164</sup> Minä sanoin: "Herra Jeesus", ja Hän tuli näyttämölle,

<sup>165</sup> Laskin käteni hänen päälleen.. Ja hän yritti puhua, sanoen: "Veli Branham." Hän oli niin heikko, ettei voinut saada... Ja täällä hän seisoo tänä iltana. Jumalan armon voitonmerkinä.

<sup>166</sup> Niitä on nyt ainakin viisi tai kuusi määriteltä tapausta, jotka ovat olleet kuolleita joskus kuusi tai kahdeksankin tuntia ja ovat tulleet takaisin elämään, Jeesuksen Kristuksen Läsnäololla, rukouksen kautta.

<sup>167</sup> En ole aivan täysin varma tästä pikku naisesta tässä, uskon, että hän on yksi, jonka tunnen. Minä tunnen sinut. En tiedä mikä nimesi on, mutta tunnen sinut. Eikö niin?

<sup>168</sup> Ja sitten uskon, että se on veli Brown, jos en ole erehtynyt, joka istuu.. Se veli Brown? Ei, en usko, että on. Olen pahoillani. Hyvä on, uskon, että siinä suunnilleen ovatkin. Ovatko ne.

viikossa seurakunnasta." Ja sanoin sitten: "Me tulemme toimeen oikein hyvin. Antakaa minun tehdä sen kanssa mitä tahdon."

He sanoivat: "Hyvä on, se on sinun, tee itsesi onnelliseksi."

Ja sanoin: "Se on tekevä minut hyvin onnelliseksi."

<sup>25</sup> [Eräs veli astuu korokkeelle ja keskeyttää veli Branhamin ja sanoo: "Salli minun sanoa sana. Siellä on sininen Oldsmobile farmariauto pysäköitynä aivan veli Branhamin auton taakse. Nyt, kun he lähtevät, se sulkee tien. Niinpä, jos olet täällä, ole hyvä ja mene siirtämään se, sininen Oldsmobile farmariauto Iowasta. Minulla ei ole rekisterinumeroa, mutta ehkä itse tiedät kuka olet, ja olisitko hyvä ja siirtäisit autosi. Kiitos."]

<sup>26</sup> Rakkaus. Me todella arvostamme teitä ihmisiä. Ja siunatkoon Herra nyt runsaasti teitä. Ja, jos koskaan kuljette Jeffersonvillen kautta, pysähtykää tapaamaan minua. Jos kuljette Tucsonin lävitse, pysähtykää tapaamaan minua. Olen iloinen tavatessani teitä.

<sup>27</sup> Nyt muistakaa aina, vaikka olenkin Tucsonissa, pysy toimisto Jeffersonvillessä. Billy Paul on siellä koko ajan, tietäen minne minuun ottaa yhteyttä milloin tahansa. Näettekö? Hän on ehkä ainoa, joka sen tietää, koska olen kentällä ensin yhdessä ja sitten toisessa paikassa. Ja ehkä olen, sanokaamme Tucsonissa; tunnin kuluttua, Herra on voinut antaa minulle näyn ja olen matkalla Havaijille, näettehän. Minne tahansa Hän johtaa minut, sinne minä menen, vain sinne eikä minnekään muualle, näettehän. Ja rukoilkaa puolestani. Jos en enää tapaa teitä virran tällä puolella, tapaan teidät siellä toisella puolella. Aamen.

<sup>28</sup> Ja ennen kuin lähestymme Sanaa, ja tänä iltana haluan käyttää vain joitakin hetkiä, koska tapasin joitakin ystäväistäni Jeffersonvillestä, jotka tapasivat erään toisen ryhmän siellä kadulla ja he ajavat takaisin tänä yönä, kokouksen jälkeen. Ja tarkoituksenani oli saarnata aiheesta *Lähtölaskenta*, joka veisi noin kaksi ja puoli tuntia. Niinpä he eivät pääsisi takaisin Jeffersonvilleen ennen päivänpäiväaamulla. Ja monien teistä täytyy mennä töihin. Ja te olette kuulleet minun puhuvan tällä viikolla ja olen nauttinut olla kanssanne. Ja nyt tänä iltana yritän tehdä parhaani mitä voin. En nyt sano sitä, etten sanoisi mitään väärää.

<sup>29</sup> Nyt rukoilemme ennen kuin lähestymme Sanaa.

<sup>30</sup> Armollinen Jumala, käsittäen, että olen... katsellut täällä ihmisiä ja ehkä joitakin heistä en tule koskaan näkemään uudestaan. Tämä on meidän viimeinen kokoontumisemme. Jos sattuisin tulemaan takaisin vuoden kuluttua, niin monet, ehkä ainakin jotkut vanhemmista voisivat olla poissa. Ja Herra, käsitän, että täällä on joitakin tänä iltana, jotka ovat sairaita, ja jos Sinä et kosketa heidän ruumiitaan jollakin tavalla, niin he eivät ehkä ole täällä enää kovin paljon pidempään. Ja sitten, Herra, minä en ehkä ole täällä kovin paljon pidempään. Me emme tiedä. Salli meidän silloin olla vilpittömiä ja tosissamme, muistaen sitä Jumalan Sanaa, että "kaikki asiat työskentelevät yhdessä niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat."

<sup>31</sup> Ja tulen lukemaan Sanaa, Herra. Kaikki mitä osaan tehdä, on lukea Sanaa, ja me olemme riippuvaiset Sinusta sanoaksemme jotakin, tai tehdäksemme jotakin, mikä pelastaisi jokaisen pelastumattoman täällä tänä iltana. Voikoon Jumalan Sana olla niin todellinen joillekin ihmisille tänä iltana, Herra, jotka eivät ole pelastuneet, kunnes he syvällä sydämissään vastaanottavat Sinut Pelastajanaan. Ja voikoon Pyhä Henki tulla keskuuteemme, puhua meille ja tehdä Jumalan työn vahvistamalla Sanan sitä seuraavilla merkeillä. Suo se, Isä.

<sup>32</sup> Ja, kun elämä on kaikki ohitse ja me tulemme Iankaikkiseen Elämään, me tulemme olemaan niin kiitollisia, Herra, siihen asti kunnes tuo aika tulee. Ja sitten kautta loputtoman ajan, me haluamme istua Sinun jalkojesi juuressa ja katsella Häntä, jota me rakastamme, ja joka rakasti meitä. Kunnes tuo aika tulee, pidä meidät terveinä ja onnellisina, palvelen Sinua. Jeesuksen Nimessä me rukoilemme. Aamen.

<sup>33</sup> [Veli tulee uudestaan korokkeelle ja pyytää, että omistaja siirtäisi autonsa.]

<sup>34</sup> Menkäämme nyt Kirjoituksessa, Markuksen 4. lukuun, 35. jakeeseen, lukeaksemme, jos haluatte seurata lukua, tai kirjoittaa sen muistiin. Tiedän monien ihmisten haluavan merkitä Raamattuunsa jonkun pienen tekstin, mistä saarnaaja puhuu, viitatakseen takaisin siihen. Ja haluan lukea näitä pieniä yksinkertaisia Raamatun Sanomia ja puhua niistä, se kiihottaa sydäntäni tehdä niin. Markuksen 4. luvun 35. jae.

*Ja samana päivänä, kun ilta oli tullut, hän sanoi heille: Menkäämme yli toiselle puolelle.*

Pelastajanaan, pitäisi tulla tänne puhujanlavalle ja ilmaista mitä Jumala on tehnyt sydämessänne.

<sup>153</sup> No niin: "Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, Hän oli runneltu meidän vääryksiemme tähden; meidän rauhamme kuritus oli Hänen yllään; ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut."

<sup>154</sup> Nyt ei ole mitään rukouskortteja. Me rukoilimme jo sairaiden puolesta toisena iltana, mutta tunnen olevani pakotettu tekemään tämän. Kuinka monia sairaita on täällä, kohottakaa kätenne. Te, jotka olette sairaita ja olette tarpeessa. Jumala tietää keitä te olette. Vain uskokaa.

<sup>155</sup> Älköön nyt kukaan liikkuko seuraavien minuuttien aikana. Tämä on suuri asia. Se on niin suurta!

<sup>156</sup> Niinpä, jos täällä on joku uskomaton, joka ei usko siihen, niin haastan sinut Jeesuksen Kristuksen Nimessä tulemaan tänne ja tekemään sen. Jos tiedätte jonkun muun tavan Jumalan Sanan lisäksi, ja se on mikä tämä on, Jumalan Sana, niin haluan nähdä sen tehtävän. Sitten, jos ette voi tehdä sitä, uskokaa se silloin.

<sup>157</sup> Katsokoon nyt jokainen henkilö täällä suoraan tänne päin; tai, katsokaa ylös, niin on parempi. Pelkään kiinnittäväni huomionne johonkin, mihin minun ei pitäisi. Niin kuin Pietari ja Johannes sanoivat: "Katso meihin." En tarkoita sitä sillä tavalla. Katsokaamme, katsokaamme ylös.

<sup>158</sup> Ja lainaan teille erästä toista Kirjoitusta. "Hän on meidän tunnustuksemme Ylipappi", me tiedämme sen, "ja Hän myöskin on Ylipappi, joka voi olla kosketettu heikkouksiemme tunnolla." Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

<sup>159</sup> Nyt tulen katsomaan nähdäkseni keitä tunnen, koska täällä istuu joitakin ihmisiä koti-tabernaakkelista. Yhden heistä tunsin juuri, hän on rouva... Hänen nimensä oli ennen Griffin. Olen unohtanut, mikä hänen nimensä nyt on. Se on sisar Rosella täällä, hän ja hänen äitinsä istuvat siellä. Alkoholisti Chicagosta, ja Herra paransi hänet eräässä kokouksessa. Lähes kaikki te täällä tunnette Rosellan, lähetyksissä ja niin edelleen, minne hän meni todistamaan. Hän oli kokonaan alkoholisti ja nyt hän on suloinen kristitty, ja oli vain tämän saman Jehovan Näkyvän Läsnaolon Kirkkauden kutsuma. Se on kestävää myös, eikö niin, Rosella? [Sisar Rosella sanoo: "Aamen."]



Näkyvä Läsnaolon Kirkkaus olla siellä, ja voikoot he tietää, että Sitä voidaan kutsua avuksi milloin tahansa.

<sup>147</sup> Kirjoituksessa sanottiin, Isä, että “he ottivat Sinut, niin kuin Sinä olit, ja panivat Sinut veneeseen.”

<sup>148</sup> Herra Jeesus, Sinä olet Henki, tänä iltana, Pyhän Hengen muodossa ja nimessä. Oi Jumala, uskon kautta me otamme Sinut niin kuin Sinä olet, veneeseemme, Isä. Auta meitä, Jumala. Ilmestyköön Jehovan Näkyvän Läsnaolon Kirkkaus meille ja antakoon rauhan.

<sup>149</sup> Minä en tiedä mitään muuta tehdä, Herra, kuin sanoa tämän, mitä Sinä sanoit: “Kukaan ei voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä, ja kaikki, jotka Isä on Minulle antanut, ovat tuleva Minun tyköni.” Ja uskon, että he näiden käsien takana, nämä, jotka kohottivat kätensä Sinulle, olivat vilpittämiä. Minä rukouilen Herra Jeesus, ja sitten Sinun palvelijani Minä annan heidät Sinulle, merkkeinä tästä kokouksesta täällä Chicagossa.

<sup>150</sup> Käsien Perkelettä olemaan koskematta heihin uudestaan! He ovat Jumalan omaisuutta. Kädet pois, Saatana, kunnes he ovat täysin vakiintuneet ja tietävät kuinka käyttäytyä ja vastustaa vihollista. Minä käskän vihollista, Jeesuksen Kristuksen kautta, pysymään poissa heistä.

<sup>151</sup> Ja voikoon rakastava Pyhä Henki ottaa heidät, johtaa heidät vesikasteeseen, ja Pyhän Hengen kasteeseen, sitten sinetöidä heidät Jumalan Valtakuntaan Tulemukseen ja Herran Jeesuksen näkyvässä ruumiissa ilmestymiseen asti tempaamaan pois Morsiamensa. He ovat Sinun, Isä. Voikoon suuri Jehovan Näkyvän Läsnaolon Kirkkauden Jumala olla heidän kanssaan nyt ja iankaikkisesti. Jeesuksen Kristuksen Nimessä minä rukouilen. Aamen.

<sup>152</sup> Nyt, hetkinen vain. Se on ensimmäinen asia tehdä. Nyt toinen asia tehdä, jos olette vastaanottaneet Hänet, on oleva todistaa siitä, sillä Hän on teidän tunnustuksenne Ylipappi. Hän ei voi auttaa teitä, ennen kuin te ensin uskon kautta vastaanotatte Hänet ja julkisesti todistatte, että Hän on teidän Pelastajanne. Hän, jos te todistatte Hänestä täällä... Jos te häpeätte Häntä täällä, Hän tulee häpeämään teitä Siellä. Jos te ette häpeä Häntä täällä, silloin Hän ei ole häpeävä teitä Siellä. Ajattelen, että tämän kokouksen lopulla, jokaisen näistä, jotka vastaanottivat Kristuksen

*Ja, kun he olivat lähettäneet pois väen paljouden, he ottivat hänet niin kuin hän oli veneessä. Ja siellä oli myös hänen mukanaan toisia pieniä veneitä.*

*Ja nousi suuri myrskytuuli, ja aallot löivät sisälle veneeseen, niin että se oli nyt täynnä.*

*Ja hän oli veneen peräosassa, unessa pieluksella: ja he herättivät hänet, ja sanoivat hänelle: Opettaja, etkö välitä siitä, että me kuolemme?*

*Ja hän nousi, ja nuhteli tuulta, ja sanoi merelle: Rauha, ole hiljaa. Ja tuuli lakkasi, ja oli aivan työntä.*

*Ja hän sanoi heille: Miksi te olette niin pelokkaita? kuinka teillä ei ole uskoa?*

*Ja he pelkäsivät suunnattomasti, ja sanoivat toisillensa: Minkä kaltainen mies on tämä, kun jopa tuuli ja meri tottelevat häntä?*

<sup>35</sup> Vain puhuakseni vähän tänä iltana, haluaisin ottaa siitä tekstin ja kutsua sitä näin: *Kutsua Jeesus näyttämölle*. Kutsukaamme Jeesus näyttämölle.

<sup>36</sup> Tiedätekö, voin kuvitella, miltä Hänestä tuntui. Hänellä oli juuri ollut kova päivä. Ja Hän oli väsynyt. Hän oli puhunut paljon tuona päivänä, opettaen vertauksilla. Jos panette merkille, Hän oli puhunut sinapin siemenestä ja erilaisista asioista. Hänellä oli ollut raskas päivä, parantaen sairaita ja opettaen ja Hänen fyysiset voimansa olivat melkein pä loppussa. Ja, jos joku saarnaaja tietää... vain omassa pienessä palvelustehtävässämme, joka meillä on, kuinka se väsyttääkään meidät, niin mitä sen onkaan täytynyt tehdä Hänelle.

<sup>37</sup> Muistakaa, lihassa Hän oli vain mies, mutta Hengessä Hän oli Jumala. Mutta koska Hän oli mies lihassa, niin sen vuoksi Hän oli ruumiiltaan inhimillinen olento, joka oli altis kiusauksille, altis sairauksille, aivan samoin kuin mekin; niin täytyi Hänenkin kestää miehenä, inhimillisenä olentona. Ja sitten Hän oli Jumala Hengessä. Hän sanoi: “Minä ja Minun Isäni olemme yksi. Minun Isäni asuu Minussa.”

<sup>38</sup> Kun Johannes kastoi Hänet Jordan virralla, me näemme Jumalan laskeutuvan Taivaasta kuin kyyhkysen ja tuo Ääni sanoi: “Tämä on Minun rakas Poikani, jossa olen mielistynyt asumaan.” Nyt, jos te otatte alkuperäisen ja sen, miten se todella on kirjoitettu, niin se kuuluu:

“Jossa olen mielistynyt asumaan.” Näettekö? Mutta he ovat panneet verbin ennen adverbii. Näettekö?

<sup>39</sup> Hän, Jumala asui Kristuksessa, Hänessä oli Jumaluuden täyteys ruumiillisesti. Jumala ilmaisten itsensä Jeesuksen kautta, ja Jeesus oli Jumalan vahvistaminen. Voitteko ymmärtää sen nyt? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Katsokaahan, ei kolme henkilöä; vaan kolme yhden Jumalan ominaisuutta. Ei kolme jumalaa; kolme jumalaa on pakanuutta. Näettekö? Ei ole kolme jumalaa... Isä, Poika ja Pyhä Henki eivät ole kolme eri jumalaa. Se on yksi Jumala kolmessa julkitulemisessa.

<sup>40</sup> Jumala, Isä, Pyhän Hengen muodossa oli Tulipatsaassa ja siinä muodossa ei koskaan voinut koskea, olla Häntä lähellä. Hän oli pyhä. Syntiuhria ei oltu annettu; vain potentiaalinen uhri.

<sup>41</sup> No niin, tuo sama Tulipatsas, Isyys, tuli alas ja oli tehty Jumalaksi Poikuudessa. Hän asui Tulipatsaassa... Jehovan näkyvän läsnäolon Kirkkaudessa. Tässä Hän asui ruumiissa, joka oli Hänen Poikansa, jonka Hän loi ja teki ihmisen muotoon, niinpä se teki Hänestä Jumalan Pojan, Toisen Adamin. Nyt Hänen täytyi tulla naisen kohdun kautta, eikä niin kuin Adam, koska juuri se oli se, mikä Hänen täytyi tuomita, inhimillisen olennon syntyminen naisen kautta. Näettekö, joten Hänen täytyi tulla sillä tavalla. Se oli nyt Jumala, Poika, sama Jumala. Ja nyt Hän, tuon synnittömän ruumiin uhraamisen kautta, valmisti inhimillisen uhrin.

<sup>42</sup> Nyt, solu, tai henki, elämä, se on veressä. Ja, kun karitsan tai jonkun eläimen verisolu oli murrettu, ei tuossa solussa oleva elämä voinut tulla takaisin palvojan päälle, koska se oli eläin. Ja me olemme inhimillisiä olentoja, me olemme erilaisia. Eläimellä ei ole sielua. Inhimillisellä olennolla on sielu. Niinpä tuo henki ei voinut tulla takaisin ihmisen päälle, sen jälkeen, kun hän oli uhrinsa uhrannut, mutta kuitenkin hän teki sen ja uskoi vilpittömästi, että tuo täydellinen Uhri oli tulossa.

<sup>43</sup> Mutta, kun tuo Verisolu oli murrettu, Jeesuksessa Kristuksessa, vapautti se Jumalan. Näettekö, Hän oli Jumala. Tuo Veri ei ollut juutalaista verta. Tuo Veri ei ollut pakanan verta. Se oli luova Verisolu, Jumala itse. Ja nyt tuon Veren kautta, Sen tehtyä sovituksen syntiemme puolesta, se puhdistaa uskovan, ottaa kaikki hänen syntinsä pois häneltä, niin kuin hän ei olisi koskaan edes syntiä tehnyt. Jumala panee ne

taakse Kaikkein Pyhimpään. Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus oli tunnistettu.

<sup>140</sup> Kun Paavali oli matkallaan Damaskoon, näkymätön Jeesus Kristus tunnisti itsensä Paavalille, Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkauden muodossa, Valona, joka sokaisi häneltä silmät. Aamen.

<sup>141</sup> Tuo sama Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus on täällä tänä iltana, sama eilen, tänään ja ainiaan, edustaen näkymätöntä Jumalaa, vahvistaen Hänen Sanansa samoin merkein, jotka Hän lupasi, että tultaisiin tekemään. Hänet on kutsuttu näyttämölle.

<sup>142</sup> Voitteko nyt kutsua Hänet elämääne ja sanoa: “Herra Jeesus, otan Hänet, otan Sinua Sanastasi. Uskon, että Sinä olet täällä tänä iltana, auttaaksesi minua. Haluan Sinut veneeseeni. Haluan Sinun, suuren Pyhän Hengen, tulevan luokseni. Olen vaikeuksissa. Olen sairas. Olen syntinen. Haluan Sinun tulevan tyköni, haluan Sinun auttavan minua. Käsitän, että Sinä vain lepäät siellä, odottaen, että minä kutsuisin Sinua. Ja kutsun Sinua avuksi koko sydämestäni.”

<sup>143</sup> Kumartakaamme nyt päämme, kun teemme sen. Olkaa kunnioittavia. Rukoilkaa niin kuin ei koskaan aikaisemmin.

<sup>144</sup> Pysähtyköön jokainen hetkeksi ja ajatelkoon. Ketä te olette, ja mitä te olette? Mistä te tulitte, minne te menette? Jos olet syntinen täällä tänä iltana, etkä tunne Kristusta, ja haluaisit Hänen tulevan veneeseesi tänä iltana ja auttavan sinua tyrskyisten vetten lävitse ja haluat olla muistettu rukouksessa, niin kohottaisitko kätesi? Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, ja sinua, sinua, sinua, kaikkialla ympäri rakennusta.

<sup>145</sup> Tahtoisitteko nyt vain muistaa, kun rukoilin puolestanne, että avaatte sydämenne. Se on kaikki mitä siihen tarvitaan. Vain tunnustakaa, sanokaa: “Herra, olen väärässä. Haluan Sinun muistavan minua.”

<sup>146</sup> Herra Jumala, Sinä näit nuo kädet, nuo ihmiset. Minä uskon, Isä. Seison täällä elämän ja kuoleman välillä, noiden ihmisten puolesta. Ja käsitän, että Tuomion Päivänä tulen vastaamaan siitä, mitä juuri nyt teen. Minä pyydän, rukouksessa, heidän puolestaan Herra, että suuri Jumalan Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus ilmestyisi heille, tänä hetkenä. Se ei ole koskaan jättävä heitä lopun elämänsä aikana. Ja läpi koko elämän, jollaisessa pikku vaikeudessa, voikoon tuo Jehovan

Tulemuksensa. “On nouseva vääriä Kristuksia esiin viimeisissä päivissä”, Hän sanoi, “jotka näyttävät suuria ihmeitä ja suuria merkkejä”, mutta sitä se ei kuitenkaan ole.

<sup>132</sup> “Sillä niin kuin salama tulee idästä ja loistaa länteen, niin on Ihmisen Pojan tuleminen oleva.”

<sup>133</sup> Mutta kuinka me sitten tiedämme, että Hän on kanssamme? Missä muodossa? Ei älyperäisellä käsityksellä; se ei tule todistetuksi heidän elämässään. Ei sanomalla: “Minä uskon.” Se ei saa sitä aikaan. Se on jotakin, mitä teille täytyy tapahtua, että Pyhä Henki itse, se on Jumalan vahvistus.

<sup>134</sup> Ja jos te sanotte, että teillä on Pyhä Henki, ettekä sitten usko jokaista Sanaa täällä, on siinä hengessä jokin vialla, joka teillä on. Pyhä Henki kirjoitti Raamatun, eikä Hän voi sanoa: “Minä valehtelin siellä. En tarkoittanut Sitä” Hän ei tee sitä; Hän on täydellinen.

<sup>135</sup> Pankaa merkille, kuinka Hänet on tunnistettu, mistä? Jos Raamattu sanoo Kolossalaiskirje 1:15, että me palvomme “näkymätöntä Jumalaa”. Jumala on näkymätön. Uskoteko te sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Sitten, kun tämä henkilö tulee tänne naulanjalkien kanssa, ja on savua ja verta ja kaikkea muuta, niin se ei tee hänestä Jumalaa. Hän on aina ollut näkymätön, siihen asti kunnes Hän samasti itsensä Jeesuksessa Kristuksessa. Onko se oikein? [“Aamen.”]

<sup>136</sup> Nyt tämä näkymätön Jumala samastaa itsensä teissä. Näettekö? Te olette Hänen tomppekinsa. Te olette... “Teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppele.” Kirjoitus sanoo niin.

<sup>137</sup> Se tulipatsas, jonka Mooses näki, ei ollut näkymätön Jumala. Tuo Tulipatsas oli Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus, joka osoitti, että näkymätön Jumala oli lähellä.

<sup>138</sup> Kun Johannes kastoi Jeesuksen, Jumalan Pojan; Jumala, näkymätön Jumala, tuli alas Valon muodossa, seilaten ilman halki kyyhkysen muotoisena; näkymätön Jumala tunnistettuna Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaudessa.

<sup>139</sup> Tuo sama näkymätön Jumala tunnisti itsensä Tulipatsaassa, Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaudessa, kun he vihkivät temppelin Salomonin aikana. Se tuli sisälle ja meni... Tulipatsas meni verhojen

unohduksen mereen. Ja se sama Jumala, joka oli Jeesuksen Kristuksen yllä, jatkaa uskovassa, tehden samoja tekoja, joita Hän teki täällä, sillä se on tuo sama Henki.

<sup>44</sup> Siinä on Jumala, näettehän, ei kolmea jumalaa. Oi, kuinka monet teistä kolminaisuusoppisista olettekaan sekoittaneet sen. Ja myös te ykseysoppiset olette sekoittaneet sen, sanoessanne, että Hän olisi yksi aivan kuin teidän sormenne. Ahaa. Näettehän? Molemmat heistä ovat sekoittaneet sen. Ymmärrätkö? Se on totta. Jos Hän on yksi Jumala niin kuin teidän sormenne, niin kuinka Hän voisi olla oma Isänsä? Näettekö? Katsokaahan, Hän ei voi olla oma Isänsä. Ja, jos Hänellä oli toinen Isä Pyhän Hengen lisäksi, jos Jumala on toinen persoona, silloin Hän on... Pyhä Henki oli Hänen Isänsä Matteus 1, ja jos sitten Jumala myös on Hänen Isänsä, niin silloin Hän oli avioton lapsi. Ymmärrätkö? Niinpä te ette voi saada sitä sopimaan kummallakaan tavalla, ne ovat molemmat vääriä.

<sup>45</sup> Hän oli Jumala julkituotuna luomansa Pojan lihassa. Näettekö? Se on nyt, Jumala loi Pojan.

<sup>46</sup> Ja, kun te katoliset sanotte sitä “Iankaikkiseksi Poikuudeksi”, niin mistä te saatte sen kaltaisen sanan? Minusta siinä ei ole mitään järkeä. Kuinka Hän voi olla iankaikkinen ja olla poika? Poika on jotakin, mikä on “syntynyt jostakin”, kuinka se voisi olla iankaikkinen? Iankaikkinen ei ole koskaan alkanut, eikä ole koskaan loppuva, joten kuinka se voisi olla iankaikkinen Poikuus? Voi hyvänen aika!

<sup>47</sup> Jos nämä kirkkokunnat eivät olekin sekoittaneet koko asiaa, niin en tiedä mikä on. Ei ole ihme, ettei ihmisillä voi olla uskoa, he eivät tiedä mihin uskoa. Se on totta.

Me tarvitsemme hyvän, vanhanaikaisen, takaisinpaluun Raamattuun. Niin on. Tarkalleen, se on totta.

<sup>48</sup> No niin, Jeesus ollen mies, fyysisesti, oli väsynyt, lopen uupunut. Nyt maaten siellä, väsyneenä; voima oli lähtenyt Hänestä. Ja sitten Hän ollen Jumala, Hän voi tehdä vain mitä...

<sup>49</sup> Nyt te sanotte: “Kuinka Hän voisi olla Jumala ja olla mies?” Näettehän, siinä juuri on tuo salaisuus. Katsokaahan, ruumiissa Hän oli mies, Hengessä Hän oli Jumala. Näettekö?

<sup>50</sup> Joku kysyi minulta, hän sanoi: “Ketä Hän sitten rukoili Getsemanen puutarhassa?”

<sup>51</sup> Minä sanoin: “Vastaa sinulle siihen, kun sinä vastaat ensin tähän: “Uskotko, että sinulla on Pyhä Henki?”

“Kyllä.”

<sup>52</sup> Minä sanoin: “Ketä sinä sitten rukoilet? Missä Hän on, kun rukoilet Häntä? Kun väität, että sinulla on Hänet ja kuitenkin sinä rukoilet Häntä.” Näettekö? Ihmiset vain... He vain saavat jonkin pienen ajatuksen ja villiintyvät sen kanssa, näettehän sillä tavalla se käy.

<sup>53</sup> No niin, Hengessä, Hän oli Jumala. Jeesus sanoi, Johannes 3, näettehän: “Kun Ihmisen Poika, joka nyt on Taivaassa, kuitenkin oli seisomassa täällä maan päällä. Ihmisen Poika, joka nyt on taivaassa.” Kuinka te siihen vastaatte? Näettekö, Hän sanoi olevansa Taivaassa silloin ja tässä Hän oli seisomassa maan päällä. Näettekö? Oi! Te näette siinä, että Hänen täytyi olla Jumala, kaikkialla läsnä oleva. Ymmärrätekö? Varmasti, Hän on läsnä kaikkialla. Hän tietää jokaisen ajatuksen. Ollen kaikkietävä, tietäen kaikki asiat, Hän voi olla kaikkialla läsnä oleva. Näettekö?

<sup>54</sup> Niin me nyt näemme Hänen... Tietäen, että Hänellä oli suuri työ edessään seuraavana päivänä, kun Hän menisi Gadaraan. Ja Gadarassa oli riivattu, mies, joka oli kadottanut järkensä ja eleli siellä ulkona perkeleiden joukossa, ja runteli itseään, mies raukka, joka ei voinut edes pyytää apua itselleen. Ja nyt me näemme, että Hän on matkallaan sinne. Minä uskon, että Hän tiesi kaiken siitä. Isä oli lähettänyt Hänet sinne. Hän tiesi sen.

<sup>55</sup> Ja nyt, väsyneenä ja lopen uuvuksissa, Hän menee sinne veneen perään ja käyttää tilaisuutta hyväkseen, levähtääkseen vähän veneen ylittäessä järveä. Oli ollut suuri päivä ja se oli ehkä suunnilleen tähän aikaan illasta, tai vähän myöhemmin, kun Jeesus meni sinne veneen peräpuolelle, mahdollisesti siellä olevaan pieneen hytintapaiseen ja laskeutui pielukselle. Ja Hänen maatessaan siellä lepäämässä, nuo opetuslapset ajattelivat: “Nyt tämän päivän työmme Hänelle on ohitse ja voimme tarttua tavanomaiseen toimeemme. Alkakaamme soutaa venettä.”

<sup>125</sup> Mutta Tämä on Se. Tämä on Se. Tämä on mitä Hän on sanonut. Tämä on Hänen Sanansa. Hän ja Hänen Sanansa ovat sama. Antakaa Hänen Sanansa tunnistaa Hänet.

<sup>126</sup> Sillä tavalla Hän sanoi voitavan todistaa, että Hän oli Jumala, koska Hän teki ne teot, jotka Jumala antoi Hänen tehdäkseen. “Jos Minä en tee Isäni tekoja, silloin alkää uskoko Minua. Näettekö? Sillä tavoin Se tunnisti Hänet.

<sup>127</sup> Sillä tavalla teidät tunnistetaan. Jos te sanotte olevanne kristitty, eivätkä kristityn, Raamatun kristityn tunnukset toimi teissä, silloin jokin on vialla. Katsokaahan: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Kyllä. Ei, “ehkä ne seuraavat”, vaan “ne seuraavat”!

<sup>128</sup> Jos me vain voimme käsittää, että Hän on täällä kanssamme, sama eilen, tänään ja ainiaan. “Katso, Minä olen kanssanne aina. Minä en tule koskaan jättämään teitä, en koskaan hylkää teitä. Minä olen teidän kanssanne maailman loppuun asti”, 24. luku. “Minä en ole koskaan jättävä teitä”, Hän sanoi. Oi! Jälleen: “Minä en ole koskaan jättävä enkä hylkäävä teitä.” Katsoin juuri Kirjoituksia, joita olin kirjoittanut tänne koskien sitä.

<sup>129</sup> Kuinka me voimme olla varmat? Hänen todistetun Sanansa mukaan. Hän odottaa nyt teitä kutsumaan Hänet näyttämölle, tullakseen todistetuksi, joten menkäämme ja herättäkäämme Kristus elämässämme.

<sup>130</sup> Kuinka te herätätte Kristuksen? Uskomalla Hänen Sanansa. Usko tuo Hänet näyttämölle. Se on mikä tuo Hänet näyttämölle, usko. Sitten, kutsukaa Hänet vahvistamaan Sanansa. Ja alkää epäilkö, pelossa; alkää telikö sitä. Vain uskokaa Häntä niin kuin Se on kirjoitettu ja tehtäköön se, ja Jumala tulee todistamaan teille, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ainiaan.

Me palvomme näkymätöntä Jumalaa.

<sup>131</sup> Jos joku mies kävelisi tälle puhujanlavalle tänä iltana, naulanarvet käsissään ja orjantappuroiden merkit otsallaan, se ei olisi Jumala. Meillä on ollut niin paljon sitä viime päivinä. Näettekö? Kuka tahansa tekopyhä voi tehdä sen. Näettehän, kuka tahansa jäljittelijä, petturi voisi tehdä sen. Mutta ainoa tapa mistä te voisitte tuntea Jeesuksen, on Hänen teoistaan. Tuo mies yrittäisi tehdä itsestään Jeesusta; Jeesusta ei tulla näkemään sen kaltaisessa ruumiissa ennen kuin me näemme Hänen

varjon laakso. Ei ihme, että Daavid huusi: “Minä en ole pelkäävä mitään pahaa, sillä Sinä olet veneessä!”. Aamen.

<sup>117</sup> Oi, kuinka he voivat nähdä tämän, he olivat nähneet niin paljon, etteivät kenneet edes ilmaisemaan kaikkea, mitä olivat nähneet. Ja nyt heille valkeni, että Hän oli makaamassa siellä aivan heidän lähellä.

<sup>118</sup> Hän on nyt paljon lähempänä teitä kuin mitä Hän oli silloin. Eikö niin? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] “Minä olen teidän kanssanne nyt, mutta tulen olemaan teissä. Pieni hetki eikä maailma tule Minua enää näkemään, kuitenkin te olette näkevä Minut; sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä, maailman loppuun asti.”

<sup>119</sup> “Veli Branham, voinko olla vakuuttunut Siitä?” Jeesus sanoi niin! “Kuinka tulen sen tietämään?”

<sup>120</sup> “Niitä tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä.” Siinä se on teille. Uskotteko sitä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hyvä” on: “Sama eilen, tänään ja aina.”

<sup>121</sup> Uskon, että on aika, kun vaikeudet tulevat, meidän sanoa niin kuin noiden opetuslasten on täytynyt sanoa: “Menkäämme herättämään Hänet. Menkäämme kutsumaan Hänet. Kutsukaamme Hänet näyttämölle.” Oi, rakas veljeni, rakas sisareni, minä rakastan teitä. Ja muistakaa, minä kerron teille Totuuden. Jos teillä on vaikeuksia tänä iltana, on Hän aivan saatavilla. Hänet voidaan kutsua näyttämölle, vain liikuttamalla huulianne. Hän on tuleva näyttämölle. Aamen. Kutsukaa Jeesus näyttämölle! Herättäkää Jeesus, sillä meillä on Hänet kanssamme ja Hän on sama eilen, tänään ja aina.

<sup>122</sup> He olivat nähneet Hänen vahvistavan Jumalan Kirjoituksenmukaisen Sanan ja niin olemme mekin, eikä Häntä ollut vaikea kutsua näyttämölle. Hän lepäsi siellä odottaen, että he kutsuisivat Häntä.

<sup>123</sup> Nyt, ihmettelen tänä iltana, eikö Hän vain lepääkin aivan sydämessänne, odottaen, että te herättäisitte Hänet? Niin se on. Oi, minä rakastan sitä!

<sup>124</sup> Ihmiset sanovat tänään: “Jos me vain voisimme tietää ja olla vakuuttuneita.” Me kuulemme heidän sanovan: “Tämä on se, ja tämä on se.”

<sup>56</sup> Aivan niin kuin opetuslapset tänään, sen jälkeen, kun herätys on ohitse. Ja me kaikki tiedämme, että se on ohitse. Voitte aivan yhtä hyvin pitää sitä selvänä asiana, että se on ohitse, tämä suuri herätys, joka meillä on ollut. Me olemme vain poimimassa tähtiä. Niinpä, sen ollessa ohitse, jokainen menee takaisin omaan seurakuntaansa ja minne vielä ja käy käsiksi jälleen entiseen toimeensa, mitä tahansa hän sitten tekeekin.

<sup>57</sup> Ja me näemme heidän tehneen niin sillä aikaa, kun Jeesus oli lepäämässä. Ja nyt heidän, on täytynyt alkaa iloita niistä teoista, joita he olivat nähneet Hänen tekevän, ja alkavan keskustella siitä toistensa kanssa. Oi, rakastan ajatella sitä sillä tavalla, että he iloitsivat siitä herätyksestä, joka heillä oli tuona päivänä ollut.

<sup>58</sup> Tiedätkö, se on aivan niin kuin Hänen opetuslapsensa nyt. Kun te menette kotiin, jos Herra Jeesus kohtaa meitä tänä iltana ja tekee jotakin erikoista, jotakin sen kaltaista, mitä Hän teki eilen illalla, saa halvaantuneen nousemaan ylös ja kävelemään ja erilaisia asioita. Näettekö? Jos Hän nyt tekisi sen, tai joku pelastuisi, tai jotakin, silloin te menette kotiin ja ehkä vaimo ja hänen miehensä, lapset ja niin edelleen, istuutuvat keskustelemaan siitä.

<sup>59</sup> Se on mitä uskon näiden opetuslasten tehneen. He puhuivat siitä, mitä olivat nähneet tehtävän. Oi, heidän on täytynyt iloita siitä. Ja heidän on täytynyt keskustella Hänen teoistaan, siitä kuinka Hän oli todistanut, että Hän oli luvattu Jumalan Sana, Messias. Hän oli todistanut heille teoillansa, Sanallansa, toiminnallaan, että Hän oli tuo Voideltu. Nyt tuo sana “voideltu”, tai tuo sana Kristus tarkoittaa “voideltua”. Sen vuoksi, olisi Yksi voideltu yli kaikkien profeettojen; sillä profeetoilla oli Jumalan osa, mutta Hänellä oli Jumalan täyteys. Näettekö? Niinpä, ihmisellä voi olla vain osa. Hänellä oli Jumaluuden täyteys, ruumiillisesti. Nyt he olivat keskustelemassa siitä kuinka se todisti, että Hän oli Messias, koska sen Sanan mukaan, josta he olivat tienneet ja kuulleet Hänen selittävän, tuli todistetuksi heille kuka Hän oli. Oi, mitä valtavaa keskustelua sen onkaan täytynyt olla noiden opetuslasten joukossa!

<sup>60</sup> Yksi heistä on voinut sanoa: “Nyt me sitten tiedämme. Me olemme vakuuttuneita. Me uskomme, että Hän on tuo Messias.” Katsokaahan nyt, he ajattelivat, ettei Hän ymmärtäisi sitä; Hänhän oli siellä veneen perässä. Niin he sanoivat: “Hänen täytyy olla, me tiedämme, että Hänen täytyy olla tuo voideltu Messias.”

<sup>61</sup> Sitten heidän on täytynyt keskustella ihmisten asenteista. Heidän on täytynyt sanoa jotakin tällaista: “Jos me voimme nähdä sen, vaikka olemmekin koulunkäymättömiä, me kalastajat täältä järveltä; me voimme nähdä ja tietää, lukea Kirjoituksistamme ja tietää, että Hän sopii täydellisesti tuohon kuvaan ja tietää, että Jumala on samastanut sen, että Hän on tuo Messias, niin miksi eivät intellektuellit näe sitä? Mikä heillä on vikana, etteivät he voi nähdä sitä?” He keskustelivat asennoitumisesta: “Jotkut heistä, jotkut ihmiset uskoivat, jotkut eivät.”

<sup>62</sup> Eikö se ole aivan samoin tänään, jotkut ihmiset uskovat Häneen tänään, toiset eivät. Mutta Häntä se ei muuta hitustakaan, Hän on yhä sama. Se ei muuta Häntä.

<sup>63</sup> Jotkut ihmiset tuona päivänä, ehkä heidän keskustelunsa oli jotakin tämän kaltaista. “Tiedätkö, puhuin erään ihmisryhmän kanssa täällä tänään palattuamme takaisin sen jälkeen, kun Hän oli lisännyt leipiä ja kaloja. Keskustelin joidenkin kanssa heistä ja he sanoivat: ‘Se ei voisi olla muu kuin Jehova, sillä se oli Jehova, joka antoi leivän sataa alas taivaista Israelin lapsille.’ Ja he sanoivat: ‘Koskaan ei ole kukaan mies puhunut tällä tavalla. Tämänhän täytyy olla Messias, koska me tiedämme, että Messias on profeetta. Ja mitä tahansa Hän sanookin, Jumalan Sana on Hänen kanssaan. Ja mitä tahansa Hän sanoo, sen täytyy tapahtua. Ja niinpä tämä mies on Messias, koska mitä tahansa Hän sanoo, se tapahtuu.’” Aamen! Minä pidän siitä.

<sup>64</sup> Se on syy miksi minulla on sellainen luottamus Tähän, koska *Tämä* on, mitä Hän on sanonut, ja se tulee tapahtumaan. Oikein. Hän, Hän sanoi sen. Tämä on Hänen Sanansa. Mitä tahansa Hän sanoo, se tapahtuu: “Kaikki taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani eivät.”

<sup>65</sup> Ja sitten jotkut heistä ottivat negatiivisen puolen. He, nämä uskomattomat, he sanoivat: “Tämä mies on vain ennustaja. Ei tämä mies voi tehdä mitään. Me tiedämme, että hän on vain ennustaja.”

<sup>66</sup> No niin, he tiesivät, että Hänellä oli salaperäinen elämä, koska Hän voi katsoa suoraan ihmisten sydämiin ja sanoa heille tarkalleen, mitä he olivat tekemässä, mitä he olivat tehneet, ja mikä heidän vaivansa oli, ja mitä tulisi tapahtumaan. Eikä se koskaan pettänyt, vaan tapahtui tarkalleen sillä tavalla. Ja se voi olla ainoastaan Jumala.

ovat kuulleet tuon ääninauhan? Tietenkin, te tiedätte siitä. Näettehän, minä sanoin: “Se on NÄIN SANOO HERRA. Jotakin on tulossa tapahtumaan, enkä tiedä mitä.” Ja sitten menin hänen luokseen ja sanoin: “Kultaseni, sanon sinulle, mitä haluan sinun nyt tekävän. Jos tämä on loppuni, Jumala on näyttänyt erään näyn.”

<sup>112</sup> Hän ei aina sano teille, mitä se on. Hän ei koskaan sanonut Vanhan Testamentin, tai Uuden Testamentin profeetoille, mitä se oli. Monta kertaa, ellei Hän sitten halunnut heidän tietävän, he vain kirjoittivat sen muistiin, näettehän, se ei ollut heidän asiansa tietää. Se on Jumala tekemässä jotakin.

<sup>113</sup> Jos Jumala ei olisi tullut näyttämölle viideksitoista minuutiksi eräänä aamuna, ennen lähtöäni, ei tämä seurakunta olisi ollut täällä kuin vain hieman pidempään. Kysykää veli Carlsonilta. Jos Herra Jumala ei olisi puhunut minulle viisitoista minuuttia ennen kuin tulin tänne, niin sanoisin Herran Nimessä, ettei tätä seurakuntaa olisi täällä kuuden kuukauden kuluttua. Te olisitte hajotetut kuin lampaat. Mutta Herra Jumala, armossansa, puhui minulle, tietämättäni mitään koko asiasta ja tulin ja kerroin veli Carlsonille. Äkisti se avautui siellä, ja siinä se oli. Nyt täällä on veli Carlson. Näettekö?

<sup>114</sup> Olen niin iloinen siitä vaikeuksien hetkellä, että Hän on veneessä. Aamen.

<sup>115</sup> Kuinka siunattu onkaan Herran Nimi! Toivoisin, että minulla olisi jonkinlaisia sanoja sanavarastossani, joilla voisin ilmaista, mitä Hän merkitsee meille. Kuitenkin, se on ilman sanoja. Me... Hän... Profeetta sanoi: “Hän on Neuvonantaja, Rauhan Ruhtinas, Mahtava Jumala, Iätikestävä Isä”, ja sitten häneltä loppuivat sanat ja hän sanoi: “Hän on Ihmeellinen.” Hänellä ei ollut enempää titteleitä annettavaksi Hänelle. “Neuvonantaja, Rauhan Ruhtinas, Mahtava Jumala, Iätikestävä Isä, ja Ihmeellinen.” Aamen. Oi, kuinka me ylistämme kukaan tuota suurta, mahtavaa Herra Jumala Jehovaa!

<sup>116</sup> Epäjumalanpalvonnan keskellä, maailmallisuuden keskellä, kaiken kaltaisten hämmennysten ja sekaannusten keskellä, meillä yhä on Hänet veneessä. Oi, tänä päivänä, kun uskonnot eivät tiedä minne päin mennä; oi, kuinka onnellinen olenkaan tietäessäni, että tuo sama Jumala, saman Jehovan Näkyvän Läsnaolon Kirkkauden kanssa, samana eilen tänään ja ainiaan, on veneessä, tietäen, että edessäni on, jos Hän viipyy, kuoleman

kun se ei enää ole meidän itsemme hallinnassa, vaan on palannut takaisin lusikalliseksi tomua. Jumala on puhuva tuolle ruumiille, ja se on nouseva ylös jälleen ylösnousseen Jeesuksen Kristuksen kaltaisuudessa. Miksi te olisitte huolissanne tästä ruumiista? Jos se on Jumalan käsissä, niin antaa olla, sillä Hän on nostava sen ylös viimeisenä päivänä. Hän lupasi tehdä sen, NÄIN SANOO HERRA. Se on kirjoitettuna Hänen Sanassansa. Mitä te sitten pelkäätte, tässä pienessä vanhassa veneessä? Hän on siinä mukana.

<sup>106</sup> Jos Hän ei ole, niin älä lähde pois tänä iltana, ennen kuin Hän tulee sisälle. On vaarallista yrittää purjehtia ilman Häntä. Te tulette uppoamaan, aivan varmasti.

<sup>107</sup> Mutta te ette voi upota. Jos te uppoatte, Hän nostaa teidät jälleen ylös, niinpä mitä merkitystä, sillä on? Tuo Iankaikkinen Elämä, Jumala, joka voi saada koko luomakunnan tottelemaan Häntä. Oi, minä rakastan tuota vanhaa seurakunnan laulua:

*Tuulet ja aallot tottelevat Hänen tahtoaan.  
Rauhoitu, ole hiljaa! Rauhoitu, ole hiljaa!*

<sup>108</sup> Kaiken täytyy totella Häntä. Kaiken luonnon täytyy totella Häntä. Hän on luonnon luoja. Aamen.

<sup>109</sup> Sen jälkeen, kun opetuslapset totesivat olevansa lopussa, sen on täytynyt valjeta heille, sen jälkeen, kun he olivat nähneet, etteivät voineet tehdä mitään, on heille täytynyt valjeta, että “hei, me olemme hirvittävässä tilassa täällä! Oi, tulen kuolemaan. En halua hukkaa. Tämä...”

<sup>110</sup> Erään heistä on täytynyt sanoa: “Hetkinen, hetkinen! Eikö se ole valjennut teille, että Hänhän on lepäämässä siellä? Tässä me olemme koko ajan puhuneet Hänestä, todistaneet Hänestä ja noista suurista teoista ja väittäneet Hänen olevan Messiaan, ja täällähän Hän on kanssamme!...?... Kunnia! Oi, mikä tunne!

<sup>111</sup> Oletteko koskaan ajatelleet, että olisitte tien päässä? Noin kahdeksan kuukautta sitten, kun näin erään näyn kotona, ja te olette kaikki tietoisia siitä: *Miehet, mikä aika on?* Kun näin sen, kuulin tuon räjähdysen tuossa näyssä, näin seitsemän Enkeliä, niin tulin ja sanoin teille kaikille: “Tämä on luultavasti tien pää.” Menin vaimoni tykö ja sanoin: “Kulta, tämä voi olla minun loppuni. En tiedä.” Kuinka monet

<sup>67</sup> Jokin ennustaja tai ennustaja voi nyt tulla ja arvata hieman ja sanoa teille jotakin puolinaista. Se on perkele. Kuka tahansa tietää sen. Niinpä te ette ole nähneet minkään ennustajan tai ennustajan julkituovan Jumalan Sanaa, ette todellakaan, he eivät tee sitä. He ovat poissa Siitä jossakin kohden, vain keräten uhria jossakin, pettääkseen teitä. Se on totta. Ja he elävät minkä kaltaista elämää tahansa.

Tämä Mies todisti, että Hän oli Messias.

<sup>68</sup> Katsokaahan, nuo kaksi henkeä ovat niin lähekkäin yhdessä, että se pettäisi jopa Valitutkin, jos se olisi mahdollista. Mutta, jos he ovat valittuja, ei se tule pettämään heitä. Näettehän. Mutta se on niin läheisesti yhdessä, ja erikoisesti näissä viimeisissä päivissä. Jeesus lupasi, että niin tulisivat nämä kaksi henkeä olemaan. Ja kuinka toinen puoli, kaukana poissa molemmin puolin, aivan ulottumattomissa.

<sup>69</sup> Se missä taistelu on, se on aivan siellä edessä Saatanan kanssa. Ei joku, joka suutelee lapsia ja hautaa kuolleita ja kuljettaa mukanaan taskuveistä; vaan joku kahdenkäden miekan kanssa, aivan taistelun eturintamassa. Hän se on, näettehän. Se on se, mikä merkitsee jotakin. Se on se, missä taistelu riehuu kuumimmillaan. Siellä on se, missä vihollinen seisoo.

<sup>70</sup> Ja kaukana taaempana, siellä he eivät sitä huomaa. Katsokaahan, te ette saa häpeää. Ei ole mitään muuta kuin vain “tohtori se-ja-se, me olemme todella iloiset nähdessämme sinut, pastorimme, veli, tohtori se-ja-se, pyhä jumalallinen isä.” Näettekö? Voi hyvänen aika.

Mutta, kun te olette siellä edessä, niin se on “tuo vanha Belsebul, tuo perkele, tuo tekopyhä, hän ei ole mitään muuta kuin perkele.” Se aloittaa hälinän joka kerta. Kyllä vaan. Näettekö?

<sup>71</sup> Se oli missä Hän seiso. Ja he tiesivät sen siitä, siellä oli tuo Sana vahvistettuna, todistaen, että niin oli.

<sup>72</sup> Ja niinpä, tiedättehän, se on voinut olla nuori Johannes, jonka sydän ei vielä ollut niin arpeutunut paljosta teologiasta, hänen on täytynyt sanoa jotakin tällaista: “Ajatelkaa sitä! Juuri täällä veneessä on tämä Eräs, joka on Jehovan Sanalla tunnistettu Jehovan palvelijaksi, johon Hän on mielistynyt ja Hän on täällä veneessä kanssamme. Miten turvallinen tunne!”

<sup>73</sup> Oi, jos me tänä iltana voisimme vain käsittää sen! Itse Jehova, joka teki taivaat ja maan, on täällä pienessä purressamme, seilatessamme elämän virtaa. Sillä Pyhä Henki on Jehova, Hengen muodossa teissä. Ymmärrätekö?

Jumala, Pyhä Henkii on Jumala itse teissä. Jeesus sanoi: “Sinä päivänä te tiedätte, että Minä olen Isässä, Isä Minussa, Minä teissä ja te Minussa.” Oi!

<sup>74</sup> Sitten Jumala, kaikki, mitä Jumala oli, Hän vuodatti Jeesukseen; ja kaikki, mitä Jeesus oli, Hän vuodatti seurakuntaansa, jakaen itsensä Helluntaipäivänä. Tuo Tulipatsas, Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus, tuli alas, jakaen itsensä heihin. Tuliset kielet nähtiin kunkin yllä; Pyhä Henki, Jumala, samastaen itsensä inhimillisissä olennoissa. Aamen.

<sup>75</sup> Puhukaapa hämmästyttävästä armosta, ja kuinka suloinen on sen sointi. Mikä varmuus se onkaan! Kuinka turvalliselta meistä tuntuu, kun tiedämme ajaessamme valtatiellä, tai mitä tahansa olemmekin tekemässä, että Jeesus on veneessä. Aamen. Hän, joka voi tehdä minkä ihmeen tahansa, voi tehdä mitä tahansa haluaa tehdä, tekee sen jälleen, täydellisesti samastaen itsensä. Hän on pienessä veneessämme, seilatessamme elämän virtaa. Aivan samoin kuin silloinkin, niin Hän on nytkin. Mikä turvallisuuden tunne, seilatessamme elämän hyrskyviä vesiä. Niin kuin Mel Johnson, kyvykäs nuori ruotsalaislaulaja laulaa: “Kun olen mennyt Jordan virran yli.” Vain ajatelkaa sitä, että kun te tulette sinne virralle, Hän on oleva siellä. “Minä en jätä teitä, enkä hylkää teitä.” Mikä lupaus, seilatessamme näitä tyrskyisiä vesiä.

<sup>76</sup> Nuo opetuslapset olivat siellä veneessä tuona yönä, jotenkin samalla tavalla kuin me tänään, herätyksen jälkeen, nauttien tuloksista.

<sup>77</sup> Ehkä me nyt heräysten välillä odotamme toista liikuttamista, kun jotakin täytyy nyt tapahtua, joka tulee kokoamaan Seurakunnan yhteen. On tultava jonkin kaltainen painostus. Jumala tekee sen aina sillä tavalla, ajaakseen omansa yhteen. Uskon, että se on jo nyt muodostumassa siksi, että se sulkee ulkopuolelle kaiken, mikä ei ole samaa mieltä heidän kanssaan, ja silloin se tulee ajamaan Seurakunnan yhteen. Ja me odotamme sitä tapahtuvaksi ja elämme edelleen tämän suuren herätyksen tuloksista, jonka lävitse juuri olemme käyneet, ja Hän on lepäämässä.

sanonut. Jos olette juoppo, ettekä voi lakata juomasta, niin luovuttakaa tuo elämä Hänelle ja tarkatkaa, sen jälkeen te ette enää juo. Jos olette piintynyt tupakoitsija ja olette yrittäneet lopettaa, ettekä voi tehdä sitä, niin luovuttakaa se vain Hänelle ja tarkatkaa mitä tapahtuu. Hän saattaa tuon ruumiin tulemaan alamaiseksi Sanalle. Kyllä vaan. Mutta teidän täytyy luovuttaa se Hänelle. Teidän täytyy uskoa Häntä. Hän teki meidän ruumiimme; ne myös tottelevat Hänen tahtoaan. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Jos olette kristitty, teidän täytyy uskoa se.

<sup>102</sup> Te sanotte: “Saattaako Hän meidän ruumiimme, tottelemaan? Oh, uskon, että meillä on määräysvalta sen ylitse.” Silloin te ette ole vielä täysin antautuneet.

<sup>103</sup> Sillä te ette ole itsenne oma; te olette kuollut. Te itse olette kuollut ja teidän elämänne on kätkeytynä Jumalassa Kristuksen kautta ja sinetöity Pyhällä Hengellä. Kuinka te pääsisitte pakenemaan sitä? Uskon, että me tarvitsemme herätyksen. Meidän elämämme ovat kuolleet. Me olemme kuolleita. Jopa omat ajatuksennekin, te ajattelette puhtaita ajatuksia. Nuo vanhat maailmalliset ajatukset, jotka johtavat teidät pois, niille te olette kuollut. Ja teidän elämänne on kätkeyty Jumalassa Kristuksen kautta ja sinetöity Pyhällä Hengellä. Mikä asema! Mikä varmuus! Oi! Kuinka pitkään, seuraavaan herätykseenkö asti? Teidän lunastuksenne päivään saakka. Efesolaiskirje 4:30: “Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksenne päivään saakka.” Mikä turvallisuuden tunne tietää se ja tarkata Pyhän Hengen muuttavan luonteenne toiseksi siitä alhaisesta henkilöstä, joka te olitte. Aamen. Silloin me tiedämme siirtyneemme kuolemasta Elämään, kun näemme Pyhän Hengen, Hänen Elämänsä elävän meissä.

<sup>104</sup> Paavali sanoi: “Sitä elämää, jota kerran elin, en enää elä. Oi, minä en elä, vaan Kristus elää minussa!” Siinä se on, hän oli siirtynyt kuolemasta Elämään, ja Kristus oli elossa hänessä. Turvallisesti varmuudessa! Kristus oli Se, joka oli tullut veneeseen; Paavalin täytyi vain istua hiljaa ja totella Häntä.

<sup>105</sup> Huomatkaa, Jumala on saattava ruumiimme tottelemaan Häntä, niin kuin Hän sanoi Johanneksen 6. luvussa: “Joka syö Minun lihani ja juo Minun Vereni, hänellä on iankaikkinen Elämä, ja Minä nostan hänet ylös viimeisenä päivänä.” Ajatelkaa sitä, meidän ruumiimme tottelevat,



<sup>95</sup> Niinpä pankaa se merkille siellä, heidän apunsa lepäsi siellä, ja he olivat unohtaneet kaiken Siitä. Jeesus oli todistanut, että Hän oli itse Jumala, joka voi luoda leipää ja kalaa, juuri edellisenä päivänä, tai tuona sanana päivänä. Hän oli todistanut olevansa Luoja ja yhä he ihmettelivät... [Tyhjä paikka nauhassa.]

<sup>96</sup> Jeesus sanoi: “Jos Minä en tee niitä tekoja, joita Minusta on kirjoitettu, älkää silloin uskoko Minua; mutta, jos Minä teen niitä tekoja, joita Minusta on kirjoitettu, niin ne todistavat ja kertovat teille kuka Minä olen.” Oi!

<sup>97</sup> Jos te väitätte olevanne kristitty, niin Raamattu täällä sanoo teille mitä kristityn tulee olla. Markus 16 sanoo teille oletteko uskovainen vai ette, näettehän, se sanoo teille, mitä teidän pitäisi olla.

<sup>98</sup> Jeesus sanoi: “Kuka teistä voi tuomita Minut synnistä?” Synti on epäusko. “Jos en ole todistanut teille aivan tarkalleen, mitä Minun tulee olla.”

<sup>99</sup> Jokainen senkaltainen suuri sanansaattaja on ennalta kerrottu meille Raamatussa. Me voimme aina löytää sitä koskevan paikan Kirjoituksesta. Siitä syystä Pyhä Henki tänään on ennalta kerrottu meille Raamatussa, ja me tiedämme, että Se on täällä. Ja me tiedämme sen Kirjoituksen mukaan, joka vahvistaa, mikä Se on. Me olemme nähneet kuinka Se toimi alussa, me olemme nähneet kuinka Se toimi Kristuksessa, me näemme kuinka Se toimii tänään. Näettekö, siitä me tiedämme onko Se Pyhä Henki vai ei, koska Se julkituo ja vahvistaa Jumalan Sanan, saattaen Sen elämään.

<sup>100</sup> No niin: “Ne ovat ne, jotka todistavat Minusta. Tutkikaa Kirjoituksia, ne kertovat teille, kuka Minä olen.” Heidän olisi pitänyt tietää, että sama Jumala, joka voi luoda leipää, oli myös luonut tuulet ja aallot. Varmasti. Hän ei ole vain osaksi Jumala; Hän on kokonaan Jumala. Hän loi tuulet ja aallot. Jos, kaikkien muiden asioiden täytyi totella Häntä, ja Hän oli Luoja, niin eikö tuulten ja aaltojen myös täytyisi totella Häntä? Aamen.

<sup>101</sup> Huomatkaa, muistakaamme, että Hän loi myös meidän ruumiinne. Ja eikö meidän ruumiittemme täydy totella Häntä? Aamen. Luovuttakaa ajatuksenne Hänelle, luovuttakaa elämänne Hänelle, luovuttakaa uskonne Hänelle ja tarkatkaa kuinka ruumis tottelee sitä, mitä Hän on

<sup>78</sup> Hän oli lepäämässä silloin, aivan niin kuin Hän teki saatettuaan päätökseen työnsä 1. Mooseksen kirjassa. “Ja seitsemäntenä päivänä Jumala lepäsi kaikista töistään.” Ja nyt Jeesus oli saattanut päätökseen tuon päivän ja oli lepäämässä tuona päivänä tekemistään teoista, leväten aloittaakseen suuremman työn huomenna. Näettekö, Hän otti pienen levon.

<sup>79</sup> Ja se on mitä ajattelen Hänen olevan tekemässä nyt. Liikehdintää ei ole ihmisten keskuudessa. Te ette voi nähdä sitä innostusta, joka kerran oli. Meillä oli se noin kymmenen tai viisitoista vuotta sitten, kun herätys alkoi, joka on kauimmin kestänyt herätys, mitä meillä koskaan on ollut. Ja historia osoittaa, että herätys kestää vain enintään noin kolme vuotta. Ja meillä on ollut herätys nyt näissä viimeisissä päivissä noin viisitoista vuotta, kun herätyksen tulet ovat syttyneet ympäri maailman.

<sup>80</sup> Mutta nyt se näyttää lepäävän. Me ihmettelemme sitä, jokainen hengellä täytetty palvelija katsoo ylös ja sanoo: “Herra Jeesus, minä tiedän, että jotakin tulee tapahtumaan. Tunnen paineen olevan tulossa. Minä rakastan Sinua, Herra. Ja haluan nyt nähdä Sinut rauhassa, Herra. Auta meitä. Me odotamme Sinun tulemustasi.” Suunnilleen sellainen on asenne.

<sup>81</sup> Sillä tavalla nuo opetuslapset olivat keskustelemassa siitä, mitä olivat nähneet, ja sitten, yhtäkkiä, vaikeudet tulivat.

<sup>82</sup> Se on Saatana. Hän ei anna teidän levätä, sillä kovin pitkään. Kun te alatte puhua Herrasta Jeesuksesta ja Hänen teoistaan, tulee hän olemaan heti siellä keskeyttääkseen sen.

<sup>83</sup> Sitten vaikeudet alkoivat, yhtäkkiä. Vene alkoi keinua, tuuli vei mukanaan purjeet, aivot särkyivät ja vene täyttyi vedellä. Vaikeudet olivat käsillä! Näettekö, se tapahtui äkisti. Kaikki toivo elossapysymisestä oli mennyt. Vaikka he olivatkin nähneet Hänen tekävän niin monia suuria asioita; kun vaikeudet iskivät, he unohtivat kaiken siitä.

<sup>84</sup> Ja nyt haluan kysyä teiltä jotakin, veljenä. Eikö se olekin suunnilleen ihmisten asenne tänään? Me tulemme tänne seurakuntaan ja huudamme ja ylistämme Jumalaa, kun veljemme puhuu Sanaa ja voimme kuulla lupaukset. Me vain ylistämme Jumalaa siitä, mitä Hän on tehnyt, kuuntelemme jonkun todistusta, kun joku sanoo: “Olin kerran sokea, silmäni olivat sokeat ja nyt minä näen.” Toinen sanoo: “Lääkäri

luopui minusta syövän vuoksi ja kahdessa viikossa, tai kahdessa päivässä, tai jotakin sellaista, siitä ei ollut täplääkään jäljellä. Ja se tapahtui pitkän aikaa sitten. He eivät voi vielääkään löytää siitä merkkiäkään.” “Olin aina sidottu pyörätuoliin, olin halvaantunut; ja nyt kävelen yhtä hyvin kuin kuka tahansa muukin.” Me kuulemme noita todistuksia.

<sup>85</sup> Mutta on aivan samoin, antaa sen kerran iskeä omaan pieneen perheeseemme, niin silloin me unohdamme kaiken sen ihanuuden, josta olemme nauttineet, kaikki nuo suuret asiat; oi, nyt on kysymys meistä. Näettekö, nuo asiat tapahtuvat tarkoituksella, ne tapahtuvat koettelemaan teitä. Nuo vaikeudet, joita emme voi korjata, näyttää kuin lääkäreillä ei olisi mitään parannuskeinoa, ei ole mitään, mikä voisi parantaa.

<sup>86</sup> He yrittivät vetää ylös purjeet; tuuli puhalsi ne pois. He yrittivät käyttää airoja; ne särkyivät. He juoksivat veneen keskelle, se täyttyi vedellä. Näettekö, Saatana oli tehnyt päätöksen ottaa heidät. Hän ajatteli, että nyt, kun hänellä oli Jeesus nukkumassa, poissa heidän luotaan, niin silloin hän voisi livahtaa heidän ylleen.

<sup>87</sup> Sillä tavalla se on nyt tänään. Kun Saatana saa tilaisuuden, niin tässä hän tulee. Näettekö? Ja te menette lääkäriin ja hän sanoo: “Ei voida tehdä mitään, se on kehittynyt liian pitkälle. Meillä ei ole mitään parannuskeinoa hermoromahdusta varten. Meillä ei ole mitään mielenvikaisuuteen. Nivelreumako? Ei, me emme voi tehdä sille mitään. Me voimme ehkä antaa sinulle vähän kortisonia, ja se tulee tappamaan sinut, joten meillä ei ole siihen mitään. Leukemiako? Sille me emme voi tehdä mitään.” Näettekö, silloin te todella olette vaikeuksissa.

<sup>88</sup> Mutta, katsokaa taaksepäin, eikö Hän ole parantanut leukemiaa? Eikö Hän ole parantanut syöpää? Eikö Hän ole tehnyt kaikkea oikein? Eikö Hän olekin pitänyt Sanaansa? Näettekö, me olemme vaikeuksissa, kun se iskee omaan pieneen veneeseemme. Tämä pieni alus, jossa me purjehdimme, onkin hyvin heikko, se täyttyy epäilyksillä, maailmalla.

<sup>89</sup> Pankaa merkille vaikeus, jolle he eivät voineet mitään, ja sitten he alkoivat pelätä, aivan niin kuin se on nytkin. Meillä on jopa kansallisten vaikeuksien pelko. Meillä on pelko vaikeuksista seurakunnassa. Meillä on pelko kaikesta, kaikkialla. Nyt me sanomme: “Mutta minkä me sille

voimme?” Jos me vain muistaisimme, että Hän on veneessä. Ymmärrätekö? Te sanotte: “Niin, mutta onko Hän veneessä?”

<sup>90</sup> Kuulkaahan, *Tämä* on Hän: “Alussa oli Sana., ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala.” Ja Sana on sana “eilen, tänään ja ainiaan.” On yhä kyse siitä että te vain otatte *Tämän*! Se on parannuskeino. Se on lääke. Se on parannuskeino kaikkeen. Se on lääke syöpään. Se on lääke jokaiseen vaivaan. Se on Jumala julkituotuna Sanassa. “Sana on Jumala.” Jeesus sanoi: “Se on Siemen.” Kun tämä Siemen on istutettu oikeankaltaiseen maahan, kasvaa siitä tarkalleen se, mikä se on, ja se tulee tuottamaan jokaisen lupauksen. Me unohdamme siitä kaiken, tietäessämme, että Hän on purressa.

<sup>91</sup> Heidän olisi pitänyt tietää Hänen tienneen, että tuo asia tulisi tapahtumaan. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Varmasti, Hän tiesi sen. Hän tiesi koko ajan, että se tulisi tapahtumaan. Miksi? Hän teki sen vain koetellakseen heidän uskoa.

<sup>92</sup> Ja joskus Hän tekee samoin teille ja minulle, Hän antaa tapahtua asioita vain nähdäkseen mitä me teemme. Uskotteko sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Kirjoitus sanoo: “Jokainen poika, joka tulee Jumalan tykö, täytyy koetella, kurittaa, hänen täytyy osoittautua pojaksi. Saatana koettelee teitä jokaisesta tuumanalasta maata, jonka vaaditte itsellenne; hän varmasti tekee sen. Niinpä Jumala joskus antaa noiden asioiden tapahtua.

<sup>93</sup> Muistakaa nyt, he olivat kaikki kiihottuneita. Kaikki toivo oli mennyt. Heidän veneensä oli... Purjeensa, joilla he tavallisesti purjehtivat, olivat poissa. Aivot, joilla he olivat soutaneet, olivat hajalla. Aallot olivat kääntäneet ja keinuttaneet venettä ja niin edelleen. Ja kuitenkin, aivan siellä heidän kanssaan veneessä makasi Eräs, joka oli todistanut olevansa taivaiden ja maan Luoja. Aamen. Hän oli todistanut merkein ja ihmein sen, mitä Jumala Sanassansa oli sanonut Messiaansa tulevan tekemään, ja Hän oli vahvistanut tämän Miehen Messiaakseen. Siellä Hän makasi veneen perässä, pienen matkan päässä heistä, ja kuitenkin he pelkäsivät kuollakseen.

<sup>94</sup> Kunnia! Tunnen kuin... mitä ajattelette minun olevan, pyhän kieriskelijän. Huomatkaa nyt kun... Tiedän, ettei se kuulosta kovastikaan papilliselta, mutta se saa muusta tuntumaan hyvältä, kun sanon sen joka tapauksessa. Näettehän?